

Ali Baş Komandan məni 20 yaşında Vətən Müharibəsi Qəhrəmanı etdi

YAQUBOV VÜSAL ELŞƏN OĞLU əsgər

2001-ci il martın 2-də Bakının Əhmədli qəsəbəsində anadan olub. Əslən Qubadlı rayonunun Yusifbəyli kəndindəndir. 2007-2018-ci illərdə Sumqayıt şəhərindəki 37 nömrəli tam orta məktəbdə təhsil alıb. Göyçay Rayon İdarəetmə və Texnologiya Kollecinə nəqliyyət vasitələrinin təmiri və servisi ixtisasında 6 ay oxuduqdan sonra təhsilini donduraraq 1 aprel 2019-cu ildə müddətli həqiqi hərbi xidmətə yollanıb.

Hərbi xidmətə "N" saylı hərbi hissədə başlayıb, daha sonra Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrin "N" saylı hərbi hissəsində xidmətini davam etdirib. Hərbi xidmətdə təxris müddətinə 4 gün qalmış İkinci Qarabağ müharibəsi başlayıb və o, Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrin əsgəri kimi Cəbrayılın, Füzulinin, Xocavəndin, Kəlbəcərin, Şuşanın azadlığı uğrunda gedən döyüşlərdə iştirak edib.

Vətən Müharibəsi Qəhrəmanıdır.

"Cəbrayılın azad olunmasına görə", "Füzulinin azad olunmasına görə", "Şuşanın azad olunmasına görə" medalları ilə təltif olunub.

təlimlər keçirdilər. İkinci Qarabağ müharibəsindən 8 ay əvvəl isə daha çox dağ təlimlərində olmuşduq. Sanki həqiqi döyüşün içində, əsl müharibədə idik...

Təxris müddətimə cəmi 4 gün qalmışdı, evə getməyə hazırlaşdım. Amma qəfildən Vətən müharibəsi başladı və Ali Baş Komandanın "İrəli!" əmri ilə Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrin döyüş bölməsinin əsgəri kimi döyüşə yollandım.

Əvvəlcə Goranboy rayonunun Buzluq kəndinə yola düşdük, istiqamətimiz Kəlbəcəyə doğru oldu. Bu istiqamətə yollanıb 4 gün Kəlbəcər dağlarında yerləşdik. Sonra isə yuxarı komandanlıq tərəfindən taktiki dəyişiklik oldu və biz təcili surətdə oradan çıxaraq Beyləqan rayonuna qayıtdıq.

Daha sonra Füzuli rayonunun Horadiz qəsəbəsinin postlarından başlayaraq rayonun bir çox kəndini azad etdik. Bu ərazidə minalanmış sahələr, düşmən postları çox idi. Bütün çətinliklərə baxmayaraq irəliləyirdik. Ad-sız yüksəkliklərin birində yarıqazıl-

Döyüş günlərimin ən qürurlu anı

"Ölümsüzlər dəstəsi"nin "Amsızlar takımı"

Həyatımda heç zaman yadımdan çıxmayacaq, ölümün bir addımında olduğum və bəlkə də bir döyüşçü kimi taleyimi dəyişdirən savaş səhnəsi ilə Xocalının Sığnaq kəndində qarşılaşdım. Həmin kənddə durduğum mövqenin arxasında döyüşçülərimiz düşmənlə atışdırlar, mən də yolun mühafizəsində idim. Birdən əsgər yoldaşım dedi ki, Yaqubov, bizim formada şəxsi heyət gəlir. Dedim, ola bilsin ki, bizə kömək gəlir. Sonra isə düşündüm ki, bizə kömək gəcə saat 1-də gəlib çatacaq, indi isə haradasa saat 17-18 radələrindədir. Amma yenə də öz-özümə dedim, get bax.

Bu zaman başımı sağa çevirəndə gördüm ki, palçıqlı, ağrəngli bir "Pikap" meşənin içindəndən yola çıxır, maşının arxasında da iriçaplı pulemyot var. Aramızda 40 metr məsafə olardı. Arxadan baxanda üzərindəki döyüşçünün kaskası bizim Milli Ordunun kaskasına oxşayırdı. Bir anlıq sürücüsünü susdurduq, bundan sonra düşməne sursat və tominat aparan daha iki "Kamaz" gəldi. Bir az ara sakitləşdi, biz də mərmilərimizi doldurmağa başladığımızda...

Bu zaman snayperçimiz dedi ki, soldan şəxsi heyət gəlir. Haradasa məsafəmiz 350 metr olardı. Düşmən döyüşçülər yol döngəsindən döndürüldülər, öndə isə komandirləri gəlirdi. Taqım komandirimiz düşməni aldadaq "ölü bölgəyə" salmağa üçün pusquya çəkdi və uzaqdan onların komandirlərinin başından vurdu. Biz isə şəxsi heyətin arxaya qaçmasına imkan vermədik. Minaatanlarımız məsafəyə bölüb mərmiləri elə atdılar ki, ortalarına düşdü və bir tabora yaxın düşmən məhv oldu. Biz 38 nəfər idik, lakin atışmanın sonlarına yaxın bizə qüvvə gəlmişdi.

Həmin gündən sonra taqımımız tanındı və elə Şuşaya kimi də destanın önündə getdi. Füzulinin bir çox kəndini azad etdik, rayonun özünə girmədik, oks tərəfdən iki gün palçıqlı sahələrlə yol qot edərək Cəbrayıl yollandıq. Burada da Silahlı Qüvvələrimiz düşməni darmadağın edərək qaçmağa məcbur etdi. Cəbrayıl rayonunun girişinə bayrağımızı sancdıq. Bir gün rayonun mühafizəsini saxladıq və digər korpusa təhvil verəndən sonra yenidən ikigünlük təxliyəyə qayıtdıq.

Cəbrayıl rayonundan sonra istiqamətimiz Qubadlı və Zəngilan rayonlarının ərazisinə idi, amma əmr verildi ki, birbaşa Şuşaya doğru istiqamətlənməliyik.

Buna görə Füzuliyə doğru gedib rayonun mərkəzinə hərəkət etdik. Burada şəhidlərimiz və yaralılarımız oldu, hətta əsir düşüb biləcəyimiz anları da yaşadığımızda. Amma 14 gün Füzuli uğrunda ölüm-dirim savaşını apararaq, nəhayət, rayonun mərkəzini tam azad etdik. Bundan sonra Xocavənd rayonuna doğru istiqamət aldığımızda...

Sığnaq kəndini azad edəndən sonra 4 gün oranın mühafizəsini saxladıq və qüvvələrimizə təhvil verərək Şuşaya doğru yola çıxdım. Daşaltıya girmədik, yolun solu ilə gedib meşənin içindən yoldaşlarımızla birgə iki gün Laçın döhlizini müşahidə etdik. Erməni mülki əhalisi Şuşadan çıxır, təkər dolu "Kamaz"lar ora daxil olurdu. Dəhlizin sağından isə torpaq yolla ekskavator səngər qazırdı. Yolboyu ancaq səngərlər idi və bu səngərlərin içində pulemyotlarla qumbaraatanlar yerləşdirilmişdi.

Düşmənin ağılına da gəlməzdi ki, biz sıldırımlardan çıxaraq gələ bilərdik, ona görə ancaq yolu tuturdular. Bir müddətdən sonra Laçın döhlizində sol döngəyə hərəkət edəndə bizə gördülər. Düşmən bizə artilleriya ilə yaylım atəşi açmağa başladı. Məcbur olub sıldırımla qalxdıq, bu zaman onlar sıldırımı vurmağa başladılar.

Düşmənin ağılına da gəlməzdi ki, biz sıldırımlardan çıxaraq gələ bilərdik, ona görə ancaq yolu tuturdular. Bir müddətdən sonra Laçın döhlizində sol döngəyə hərəkət edəndə bizə gördülər. Düşmən bizə artilleriya ilə yaylım atəşi açmağa başladı. Məcbur olub sıldırımla qalxdıq, bu zaman onlar sıldırımı vurmağa başladılar.

Düşmənin ağılına da gəlməzdi ki, biz sıldırımlardan çıxaraq gələ bilərdik, ona görə ancaq yolu tuturdular. Bir müddətdən sonra Laçın döhlizində sol döngəyə hərəkət edəndə bizə gördülər. Düşmən bizə artilleriya ilə yaylım atəşi açmağa başladı. Məcbur olub sıldırımla qalxdıq, bu zaman onlar sıldırımı vurmağa başladılar.

Düşmənin ağılına da gəlməzdi ki, biz sıldırımlardan çıxaraq gələ bilərdik, ona görə ancaq yolu tuturdular. Bir müddətdən sonra Laçın döhlizində sol döngəyə hərəkət edəndə bizə gördülər. Düşmən bizə artilleriya ilə yaylım atəşi açmağa başladı. Məcbur olub sıldırımla qalxdıq, bu zaman onlar sıldırımı vurmağa başladılar.

Bakı Şəhər İcra Hakimiyyətinin nəşr etdiyi "ZƏFƏR MEMUARLARI. Döyüşçülər sərkərdə və müharibə haqqında" kitabından istifadə olunub

...Xocalının Sığnaq kəndində qəfildən düşmənlə qarşılaşdım. O, dərhal gözünü pulemyotun nişangahına qoydu ki, məni vursun. Həmin anda düşündüm ki, artıq şəhidlik məqamım yaxınlaşdı, daha döyüş yolun burada sonlanır.

Çiyin-çiyinə vuruşduğum, yaralanan, şəhid olan döyüş yoldaşların bir-bir gözünün önünə gəldi. Hamumuz bir nəfər kimi and içmişdik: birməndə olsək də, digərlərimiz düşməndən qisas almaq üçün irəli sığyıcaqdıq.

Bütün o dəhşətli anları daim gözümün önündə canlandırır, ürəyimdə düşməndən qisas almaq hissi coşurdu...

Ailəmə məxsus bütün fotoşəkillər rayonda qaldığına görə Qubadlı, Füzulinin mənə sözlə təsvir edirdilər. Buna görə də atamın və anamın yurdunda heç vaxt olmasam da, oraları hafızəmdə canlandırır, hər yolunu, ciğrini qarış-qarış tanıyırdım...

Bütün bu yaşananlar ta uşaq yaşlarımdan mənə döyüşçü, hərbiçi olmaq arzusu oyadırdı. Məktəb vaxtı bizdə "Şahin" hərbi oyunları keçirilirdi, mən də məktəbimizdə şağirdlər arasında taqım komandiri kimi seçilmişdim və o oyunlarda həvəslə iştirak edirdim. Dərslərlə paralel idmanın cüdo növü ilə də məşğul olurdu. Yəni hələ erkən yaşlarımdan fiziki hazırlığı artırır, gələcəkdə yaxşı hərbiçi olmaq üçün bacarıqlarımı inkişaf etdirirdim.

2016-cı ilin Aprel döyüşləri zamanı məktəbli idim, amma çox istəyirdim ki, mən də o an döyüşçülərimizlə çiyin-çiyinə vuruşum. O zaman Ali Baş Komandan İlham Əliyevin qətiyyətli rəhbərliyi altında şanlı ordumuz bu şərəfli missiyanı müvəffəqiyyətlə yerinə yetirdi. Cəmi bir neçə gün ərzində düşməni ərazilərimizdən qovaraq, Azərbaycan xalqına böyük zəfərini başlanğıc müjdesini verdilər. Ali Baş Komandan Aprel zəfəri ilə işğalda qalan digər Vətən torpaqlarımızı...

Biz xalqımıza, Ali Baş Komandanımıza söz vermişdik ki, Qarabağ azadlığımıza qovuşdurmayana qədər çıxdığımız bu haqq yolunda ölümlər, döndür yoxdur. Sanki elə ürəyimizdə olan bu Vətən eşqindən, Tanrının bu haqq işində yanımızda olmasından, baş sərkərdəmizə verdiyimiz döyüşçü andından güc-qüvvət alaraq düşməndən bir-iki saniyə cəld davrandım və pulemyotla düz onun alnının ortasından vurdu. Bununla da həmin ölümlər, həm də döyüş yoldaşlarımızın həyatını təhlükədən qurtardım. Eyni zamanda bir döyüşçü kimi Ali Baş Komandan İlham Əliyevin etimadını doğrultduğuma görə arzularımın ən yüksək zirvəsinə - gənc yaşında "Vətən Müharibəsi Qəhrəmanı" adını qazanmaq şərəfinə nail oldum.

Biz xalqımıza, Ali Baş Komandanımıza söz vermişdik ki, Qarabağ azadlığımıza qovuşdurmayana qədər çıxdığımız bu haqq yolunda ölümlər, döndür yoxdur. Sanki elə ürəyimizdə olan bu Vətən eşqindən, Tanrının bu haqq işində yanımızda olmasından, baş sərkərdəmizə verdiyimiz döyüşçü andından güc-qüvvət alaraq düşməndən bir-iki saniyə cəld davrandım və pulemyotla düz onun alnının ortasından vurdu. Bununla da həmin ölümlər, həm də döyüş yoldaşlarımızın həyatını təhlükədən qurtardım. Eyni zamanda bir döyüşçü kimi Ali Baş Komandan İlham Əliyevin etimadını doğrultduğuma görə arzularımın ən yüksək zirvəsinə - gənc yaşında "Vətən Müharibəsi Qəhrəmanı" adını qazanmaq şərəfinə nail oldum.

Vətən həsrəti ilə böyüdüm

Məcburi köçkün ailəsində dünyaya göz açmışam. Anam Füzuli, atam Qubadlı rayonundandır. Valideynlərimin bu illər ərzində doğma ocaqlarından ötrü necə həsrət çəkdiqlərini şahidi olmuşam. İşğal zamanı atam Qubadlı on son tərk edilənlərdən olmuşdu və danışırdı ki, qohumları evdən çıxanda ermənilər onları gözləməyə qabağında öldürmüşdülər. Atam da öldürülməkdən, düşməne əsir düşməkdən birtəhər canını qurtaraq təkbaşına Cəbrayıl rayonuna qədər gəlmişdi...

zın da tezliklə azad olunacağının məsajını verdi.

Düşmənin bir tabor döyüşçüsünü pusquya salıb məhv etdik

2019-cu ildə kollecdə oxuyan zaman könüllü olaraq təhsilimi dondurub hərbi xidmətə yollandım. Bir aydan sonra Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrin seçimi ilə Cəlilabadda yerləşən "N" saylı hərbi hissəyə yollandım və əsgəri xidmətim sonuna kimi orada davam etdirdim. Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrdə bizə çox ciddi

mış səngərin içində dincəlmək məqsədilə dayandıq. Həmin vaxt gizirimiz dedi ki, tank səsi gəlir, qumbaraatanlar mövqeyə keçsin. Bir az sonra qumbaraatanlarımız yaxınlaşan düşmən "Kamaz" nı vurdular. Biz onun sürücüsünü susdurduq, bundan sonra düşməne sursat və tominat aparan daha iki "Kamaz" gəldi. Bir az ara sakitləşdi, biz də mərmilərimizi doldurmağa başladığımızda...

Bu zaman snayperçimiz dedi ki, soldan şəxsi heyət gəlir. Haradasa məsafəmiz 350 metr olardı. Düşmən döyüşçülər yol döngəsindən döndürüldülər, öndə isə komandirləri gəlirdi. Taqım komandirimiz düşməni aldadaq "ölü bölgəyə" salmağa üçün pusquya çəkdi və uzaqdan onların komandirlərinin başından vurdu. Biz isə şəxsi heyətin arxaya qaçmasına imkan vermədik. Minaatanlarımız məsafəyə bölüb mərmiləri elə atdılar ki, ortalarına düşdü və bir tabora yaxın düşmən məhv oldu. Biz 38 nəfər idik, lakin atışmanın sonlarına yaxın bizə qüvvə gəlmişdi.

Həmin gündən sonra taqımımız tanındı və elə Şuşaya kimi də destanın önündə getdi. Füzulinin bir çox kəndini azad etdik, rayonun özünə girmədik, oks tərəfdən iki gün palçıqlı sahələrlə yol qot edərək Cəbrayıl yollandıq. Burada da Silahlı Qüvvələrimiz düşməni darmadağın edərək qaçmağa məcbur etdi. Cəbrayıl rayonunun girişinə bayrağımızı sancdıq. Bir gün rayonun mühafizəsini saxladıq və digər korpusa təhvil verəndən sonra yenidən ikigünlük təxliyəyə qayıtdıq.

Cəbrayıl rayonundan sonra istiqamətimiz Qubadlı və Zəngilan rayonlarının ərazisinə idi, amma əmr verildi ki, birbaşa Şuşaya doğru istiqamətlənməliyik.

Buna görə Füzuliyə doğru gedib rayonun mərkəzinə hərəkət etdik. Burada şəhidlərimiz və yaralılarımız oldu, hətta əsir düşüb biləcəyimiz anları da yaşadığımızda. Amma 14 gün Füzuli uğrunda ölüm-dirim savaşını apararaq, nəhayət, rayonun mərkəzini tam azad etdik. Bundan sonra Xocavənd rayonuna doğru istiqamət aldığımızda...

Qarabağ zəfərini bizə Ali Baş Komandan qazandırdı

Mən özüm də Xocavəndin Böyük Tağlar kəndində yaralanmışdım, lakin bir an da döyüşü dayandırmaq fikri ağılımdan keçməmişdi. Hətta yaralı halda həmin kəndə bayrağımızı da özüm sancmışdım.

Qürur mənbəyimiz Şuşanı azad etdikdən sonra istiqamətimiz Şuşa-kənd, oradan da Xankəndi idi. Amma ermənilər aqibətlərinin çox pis olacağını, tamamilə məhv olacaqlarını bildikləri üçün kapitulyasiya aktına imza atdılar.

Beləliklə, bizim taqımımız da hünerli döyüş yolu keçərək, sona qədər cəsarətlə çarpışdı, vuruşdu və qazanan böyük Qələbədə payı oldu.

Hələ döyüşə girməmişdən əvvəl təlimdə taqım komandiri bizə ad qoymuşdu - "Ölümsüzlər dəstəsi"nin "Amsızlar takımı". O bizə demişdi ki, bu taqım döyüşdə öz sözünü deyəcək və doğrudan da, elə oldu.

Erməni vandalları əməmi şəhid etdilər

Zəfər elan olunandan sonra 5 həftə Şuşada qaldıq, sonra Cəlilabada qayıtdıq. Bir aydan sonra Şuşaya iki-həftəlik mühafizəyə getdik. Aprelin 1-də isə ehtiyata buraxıldım.

Amma evə gələndə atamın, anamın saçının ağardığını gördüm, ermənilərin daha bir vəhşiliyinin üzücü xəbərini eşitdim: əməm Fəxrəddin Yaqubov müharibə bitəndən sonra - noyabrın 22-də vandallıq düşmən tərəfindən vəhşicəsinə öldürülmüşdü.

Əməm Vətən müharibəsi zamanı Cəbrayıl, Füzuli, Qubadlı və Laçın istiqamətlərində gedən döyüşlər vaxtı ölə və yaralanan Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin hərbi qulluqçularını döyüş meydanından çıxaran təcili tibbi yardım avtomobilinin sürücüsü olub. O, noyabrın 22-də Laçın rayonu ərazisində azaraq Ermənistan ordusunun olduğu əraziyə daxil olub və ermənilər tərəfindən əsir götürülərək öldürülüb. Nəşi isə noyabrın 30-da Azərbaycan tərəfinə təhvil verilib. Hərbi xidmətdə olduğum üçün əməmimin ölümünü mənəndən xeyli müddət gizlətmişdi.

Hələ də düşməne qarşı ürəyimdə olan nifrət hissi soyumayıb. Hətta hər an Ali Baş Komandanın əmrini gözləyirəm ki, tarixboyu ermənilərin qəsb etdikləri digər torpaqlarımızı da azad etmək üçün döyüşə atılıb...

Müharibənin qələbə ilə başa çatması təkə döyüşçülərin rəşadətinə görə deyil, müdrik rəhbərin, qətiyyətli sərkərdənin bacarığı sayəsində mümkün olur. Qarabağ zəfərini də bizə Ali Baş Komandan İlham Əliyevin yüksək komandanlıq qabiliyyəti, səriştəsi qazandırdı.

Hələ Vətən müharibəsinə qədərki müddətdə Ali Baş Komandan İlham Əliyev ordu quruculuğunun inkişafına böyük töhfə verdi: istənilən döyüş tapşırığını, hücum əməliyyatını yerinə yetirməyə qadir, yüksək döyüş rühlü şəxsi heyətə malik güclü Azərbaycan Ordusu qurdu. Mənavi-psixoloji durumu, maddi-texniki təminatı, fiziki hazırlığı yüksək səviyyəyə gətirən Azərbaycan Ordusunun şəxsi heyəti hər an Ali Baş Komandanın əmri ilə Vətən torpaqlarımızı düşmən tapdağından azad etməyə hazır idi.

Cənab İlham Əliyev tərəfindən orduya göstərilən bu yüksək diqqət və qayğının təzahürü idi ki, qəhrəman döyüşçülərimiz cəmi 44 gün ərzində düşməni torpaqlarımızdan qovub çıxardılar. O cümlədən savaş üçün yüksək səviyyəyə yetişdirilən Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrin döyüşçüləri də hərbi meydanında öz sözlərini dedilər. Düşmən bizdən çox qorxurdu, xüsusi təyinatlılarımızı görəndə bildirdilər ki, artıq ölümdən başqa çarələri yoxdur.

Bu gün bir döyüşçü kimi fəxarətliyem ki, Ali Baş Komandan İlham Əliyevin xüsusi təyinatlılara, ümumilikdə Azərbaycan Ordusuna göstərdiyi yüksək etimadı doğrultmuşuq və burada mənim də zərəf qədər payım olub.

Həm də o baxımdan özümü qürurlu hiss edirəm ki, Ali Baş Komandan əsgər olaraq məni "Vətən Müharibəsi Qəhrəmanı" adına layiq görüb.

Yeganə hüznüm isə çiyin-çiyinə vuruşduğum bir çox döyüşçü yoldaşlarımızın şəhidliyi. Hesab edirəm ki, bu gün mən sağ-salamat evimə, ata-anamın yanına dönmüşəmsə, bu məhz həmin şəhadət ucalan qardaşlarımızın qəhrəmanlıqları, sinələrini düşmənin gülləsinə sipər etmələri sayəsində olub. Onların hər birinin ruhu qarşısında baş əyirəm.